1 wypisów NIE robiono /

FUNDACJA GENERAŁ ELŻBIETY ZAWACKIEJ
OKRĘG POMORZE
1939 AK 1945

PSK

++

ŁOBACZEWSKA

Felikse Marie

2 d. Niewiadomska

(1903 - 1974)

3009/WSK

++

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — KOBACZEWSKA
Felikse Marie
z d. Niewiadomska
300g/W5K

I. Materiały dokumentacyjne

I/1 – relacja właściwa ✓ k. 2, s. 1-2

I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —

I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełnieniające relację —

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora"): —

III/1– dot. rodziny relatora —

III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939 –1945) —

III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne...

IV. Korespondencja —

.....

.....

.....

.....

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne"] —

VI. Fotografie ✓ oryg. 1szt. pkt. I/1 s. 1

FUNDACJA GENERAŁ ELŻBIETY ZAWACKIEJ
OKRĘG POMORZE
1939 AK 1945

I/1 Relacja

- Życiorys sporządzony przez S. Niewiadomskiego (brat), W-wa 2002, mps, kopia, k. 2, s. 1-2, fot. oryg.

FUNDACJA GENERAŁ ELŻBIETY ZAWACKIEJ
OKRĘG POMORZE
1939 1945
AK

Ż Y C I O R Y S

Feliksy - Marii Łobaczewskiej z d. Niewiadomska.

Feliksa urodziła się dnia 14.1.1903 roku w Dębicy /krakowskie/, jako pierwsza i jedyna córka Franciszka Niewiadomskiego i Zofii z d. Gaszyn-Wierzchleykiej; była jedyną i najstarszą z rodzeństwa siostrą.
W tym czasie nasz ojciec był porucznikiem 6-go pułku ułanów wojsk aust jackich. Po ukończeniu szkoły podstawowej i po ewakuacji naszej rodzin zamieszłej w międzyczasie w Stanisławowie, z którego ewakuowano Mamę, jako żonęoficaustryjackiego- ze Stanisławowa, zajętego przez wojska rosyjskie. Na wiosnę 1915 roku- Mamusia po przyjeździe do Krakowa,z 4-ką dzieci, gdzie z trudnością się zainstalowała, wysłała 12-letnią córkę na naukę do zakładu sióstr Nazaretanek w Wilnie, gdzie otrzymała miejsce W tamtejszym klasztorze; uczennice miały zapewnione mieszkanie, wyżywienie, opiekę, no i naturalnie naukę. Fela ukończyła z dobrym wynikiem 6-cio letnie Studium Petagogiczne z b.dobrą znajomościa języków francuskiego i niemieckiego. Do domu do Krakowa przyjżdżała na wakacje, o ile nie była na praktyce, związanej z nauką. PO UKOńczeniu nauki, zaraz zaczęła pracować jako guwernantka, nauczając i wychowując dzieci zamożnych obywateli ziemskich. Ostatnim w 1930 roku miejscem pracy, był majątek pp.Łobaczewskich pod Jasłem, gdzie uczyła ich dzieci- tam poznała starszego ich syna Janusza, któryukończył studia na Politechnuce Lwowskiej Wydz.Metalurgiczny; przyjaźń zaowocowała miłością, która doprowadziła do zawarcia związku małżeńskiego 31.12.1933 r. Z małżeństwa tego przyszło na świat dwoje dzieci Krystyna w 1934 roku i Krzysztof w 1938roku. Pierwszą posadę dostał mąż siostry- z-cy kierownika Stacji Doświadczalnej przy Zakładach Metalurgicznych w Starachowicach /kieleckie/; a po roku pracy awansował na kierownika identycznej stacji przy zakładach Metalurgicznych w Ostrowcu Świętokrzyskim; należy wyjaśnić, że nazwa tej Stacji, to tylko kryptonim laboratorium, które z ramienia Min.Spraw Wojskowych, przyjmowało materiały i wyroby służące uzbrojenia armii. Na tej placówce dotrwała cała rodzina mojej siostry do wybuchu II Wojny Światowej- szwagier, na polecenie władz wojskowych. zniszczył tajne dokumenty i samochodem wraz z rodziną uciekł do Lwowa zabierając tylko osobiste rzeczy. Po zajęciu w dniu 17.9.39r.przez Rosjan, wschodnich terenów polskich /układ Ribentrob-Mołotow/-Lwów i całe te tereny przypadły ZSRR. Rosjanie, wkrótkim czasie uruchomili we Lwowie szkoły, gimnazja i uczelnie wyższe. Janusz zaczął wykładać na Politechnice przedmioty swojej specjalności.Ta specjalnie spreparowana sielanka trwała nie długo, bo już w nocy 6 lutego 1940 r.-NKWD aresztowało całą inteligeNcję znajdującą się we Lwowie, a więc tamtejszą i napływową,jak np. szwagier z rodziną. Całą tę rodzinę, wraz innymi rodzinami inteligenckimi, kronikarze obliczają, że 6000 osób,załadowano do wagonów towarowych; zabrać ze sobą można było tylko małą ilość osobistej garderoby.
W nieopalanych wagonach, a były to miesiące ostrej zimy,po kilkutygodniowej podróży, skazańcy-wygnańcy, zostali dowiezieni na daleką syberyjską północ do Swierdłowskaja Obłasc; tam rozlokowano ich wbarakach, w jednym z nich, gdzie ulokowano siostrę z rodziną,zatrudniono ją do gotowania dla wszystkich jego mieszkańców z dostarczanych marnych produktów żywnościowych i to w zamałych ilościach-ilość żywności była uzależniona od wykonania "norma" przy wycinaniu lasów! Gehenna pobytu zesłańców syberyjskich trwała do czasu, gdy rząd ZSRR ogłosił dobrowolny zaciąg do wojska polskiego, tam formowanego; naturalnie Janusz i Fela zgłosili się na ochotnika.

x informacja z książki"Politechnuka Lwowska do 194or.

Przyjaciel Izabeli do 2 zawiadomi Sebastian Niewiadomski, 47/6, ul. Świdnicka 57 m 2

FUNDACJA GENERAŁ ELŻBIETY ZAWACKIEJ
OKRĘG POMORZE
1939 1945
AK

FUNDACJA GENERAŁ ELŻBIETY ZAWACKIEJ
OKRĘG POMORZE
1939 1945
AK

Ldz. 222 E2 2002 z 28 I

2
I/1/2

Dzięki interencji gen. Wł. Sikorskiego, część ochotników, została wyprowadzona z ZSSR i dostała się do Persji. gdzie po przybyciu do Teheranu, musiała poddać się czterdziestodniowej kwarantannie, ze względu na szerzącą się epidemię tyfusu plamistego, W czasie tej kwarantanny, zmarło oboje dzieci Januszów, w ostatnich dniach maja 1942 roku i zostało pochowanych na tamt.cmentarzu. Po przebyciu kwarantanny, która nadszarpnęła i tak już kiepskie zgrowie Lilki, bo tak od dawna nazywano ją w rodzinie, oboje z Januszem zostali wysłani na rekonwalescencje do Palestyny, gdzie też przechodzili przeszkolenie wojskowe. Po zakończeniu przeszkolenia /oboje przedtem nie służyli w wojsku/ zostali przeniesieni do II-go Korpusu Wojska Polskiego, pod wodzą gen.Andersa. stacjonującego we Włoszech, a wchodzącego w skład 8 Armii Brytyjskiej. Przed udziałem Korpusu w bitwie o Monte Cassino, Lilkę w stopniu st.sierżanta odkomenderowano do prowadzenia laboratoeium w V Szpitalu Polowam w Cassamasimie, gdzie po przybyciu do Włoch, ją odwiedzałem; Janusz, w stopniu porucznika,został mianowany z-cą dowódcy Warszatatów Naprawczych Czołgów-II Brygady Pancernej , a to ze względu na jego wyższe wykształcenie techniczne.
Za współdziałanie na początku maja 1944roku, w"Operacji Monte Cassino"- oboje zostali odznaczeni "Krzyżem Monte Cassino"-Lilki ma nr.42654.
Z chwilą likwidacji II Korpusu i ewakuacji jego żołnierzy do obozów w Wielkiej Brytanii w lecie 1946 roku- Lilka zamieszkała w Londynie, a zaangażowano ją w charakterze projektanta w jednym z salonów mody- w tym okresie przeszła też drukrotnie skomplikowane operacji stopy.
W 1947 roku opuścił ją, młodszy od niej mąż i wyjechał do Argentyny.
Osamotniona siostra Lilka, za moją namową wróciła do kraju w 1968 roku i zamiszkała z bratem Juljanem i ciotką-siostrą mamy Anną Tyszkowską w Radomyślu n/Sanem, gdzie najstarszy z braci Jujan miał stanowisko kierownika biura zarządu tamt.lasów państwowych. Ze względu na zły stan zdrowia i konieczność stałej opieki lekardkiej, w 1971 roku przeniosła się do Warszawy, gdzie zamieszkała razem z moją córką Aliną.
Lilka była lubiana w naszej rodzinie, jako osoba serdeczna,pogodna i rodzinna- mimo słabego zdrowia i jak przedstawiłem, ciężkich przeżyć życiowych. Zmarła 19.8.1974 roku w 71-szym roku życia i została pochowa w grobie rodzinnym, na Starym Cmentarzu . « Powązek w Warszawie.

Życiorys Lilki ułożył brat Sebastian- Warszawa, dnia 15 stycznia 2002r.

FUNDACJA GENERAŁ ELŻBIETY ZAWACKIEJ
OKRĘG POMORZE
1939 AK 1945

L. dz. 222 E2 2002 z 28 I

KOBACZEWSKA Felikse Marie

FUNDACJA GENERAŁ ELŻBIETY ZAWACKIEJ
OKRĘG POMORZE
AK
1939
1945